

ESKILSTUNAS 1977

EESTI VABARIIGI 59. AASTAPÄEVA AKTUSE

K A V A

Pühapäeval, 27. veebruaril 1977. a,

Palvus	Õpetaja Joh. Lindström
Eesti skautide mars	T. Rannamaa, M. Kiiver
Aktusekõne	S. A. Reinans
Ühislaul Eesti lipp.	
Nocturne	K. Sandqvist, M. Pella
Mustlaseks ma olen süninud....	
Riverside 9	
Popurrii rootsi rahvaviisidest	
Veebruar, B. Kangro	A. Aus
Kus on kurva kodu	T. Rannamaa, M. Kiiver
Caro mio ben	
Händeli violakontsert, 2. osa	R. Ader, M. Kiiver
Unistus	
Kevadelaul	
Lõppsõna	A. Pahv
Hümn.	

KOOSVIIBIMINE KOVILAUAS

Üks kindel linn ja varjupaik On meie Jumal taevas,
Ta hoiab meid kui kilp ja mõök, Ta aitab kõiges vaevas.
Küll vana vaendlane on väga vihane, Suur vägi, kavalus
On tema tugevus: Ei ole tema sarnast.

Ei aita meie nõu ja töö, See on küll pea lõppnud.
Üks mees on võitlemisele Meil Isast appi tulnud.
Kas tunned seda meest? Ta nimi: Jeesus Krist!
See Issand suurest väest, See ainus Jumal tõest,
Võit temale peab jääma!

Kui oleks ilm täis kuradeid, Kes tahaksid meid neelda,
Ei karda meie kedagi, Eks Jumal või neid keelda?
Maaile vürstil veel Küll tige vihameel, Ei siiski võimust tal
Sest ta on kohtu all, Üks sõna rõhub teda!

Eks meile sõna seisma jää, Ehk turtsugu naad vihast?
Ei Jeesu kirik hukka läe, Mis alustud ta vimust.
Kui võtvad meie käest Au, ihu naist ja last:
Et mingi igavest! Ei saa nad kasu sest,
Ta riik peab meile jääma!

II Viisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. 141.

Kui kotka tiivul oled kannud Meid Issand oma armuga;
Meil palju varaks oled annud. Kuid kallim kõigest isamaa,
See oma maa, kuldkodupind, Mis vabaks ostnud verhind.

Kui tuuled, tormid ahastanud On teda ristil raskemal,
kui palju on ta kannatanud Just viimselt võõra surve all,
Kus õelus hävitamas nõus On olnud teda toores jõus!

Kuid sina Issand ühendasid, Mis muidu oli lahkumas;
Sa venna vennal lähendasid, Et ühisjõud on juurdunud:
Ja see on teinud kangel käel Nii otsa viimsel vaenuväel.

Kaunistagem Eesti kojad kolme koduvärviga,
Mille alla Eest pojad ühiselt võiks koonduda;
Ühine neil olgu püüe ühes venna armuga,
Kostku võimsalt meie hüüe: "Eesti, Eesti, ela sa!"

Sinine on sinu taevas, kallis Eesti kodumaa;
Olid kord sa ohus, vaevas, sinna üles vaata sa.
Must on meie mullapinda, mida higis haritud,
Must on kuub, mis Eesti rinda vanast juba varjanud.

Sinine ja must ja valge kaunistagu Eestimaad;
Vili võrsugu siin selge, paisugu tal täieks pääd!
Vaprast meelest, venna armust Eesti kojad kõlagu,
Kostku taeva poole põrmust: "Eesti, Eesti, elagu!"

Eesti hümn

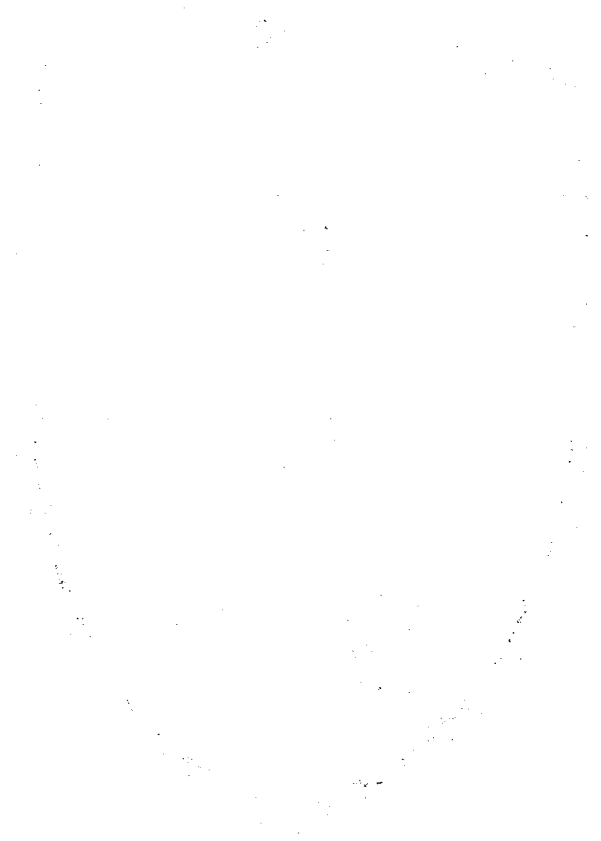
Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
Kui kaunis oled sa!
Ei leia mina iial teal
See suure laia ilma peal,
Mis mul nii armas oleks ka,
Kui sa, mu isamaa!

Sa oled mind ju sünnitanud
Ja üles kasvatand;
Sind tänan mina alati
Ja jään sul truuks surmani!
Mul kõige armsam oled sa,
Mu kallis isamaa!

Su üle Jumal valvaku,
Mu armas isamaa!
Ta olgu sinu kaitseja
Ja võtku rohkest õnnista,
Mis iial ette võtad sa,
Mu kallis isamaa!

EESTI KIRJASÕNA LUGEMINE EI OLE AINULT
MEIE SISEMISE VAJADUSE RAHULDAMISEKS"
VAID IGA EESTLASE AUKOHUS KAASAAIDATA
MEIE KEELE JA RAHVUSLIKU VÕITLUSE
JATKAMISEKS !

000112